

Kohtulahendite kogumik

Kohtuasi C-479/14

Sabine Hünnebeck
versus
Finanzamt Krefeld

(eelotsusetaotlus, mille on esitanud Finanzgericht Düsseldorf)

Eelotsusetaotlus — Kapitali vaba liikumine — ELTL artiklid 63 ja 65 — Kinkemaks — Liikmesriigi territooriumil asuva kinnisasja kinkimine — Liikmesriigi õigusnormid, mis näevad residentidele ette suurema mahaarvamise kui mitteresidentidele — Sellise maksustamissüsteemi valimise võimalus, mis võimaldab kõigil teises liidu liikmesriigis elavatel isikutel saada suuremat mahaarvamist

Kokkuvõte – Euroopa Kohtu otsus (esimene koda), 8. juuni 2016

1. *Eelotsuse küsimused — Vastuvõetavus — Piirid — Ilmselgelt asjakohatud küsimused ja oletuslikud küsimused, mis on esitatud kontekstis, mis välistab tarviliku vastuse*

(ELTL artikkel 267)

2. *Eelotsuse küsimused — Euroopa Kohtu pädevus — Piirid — Siseriikliku kohtu pädevus — Vaidluse asjaolude tuvastamine ja hindamine — Asjassepuutuvate siseriiklike õigusnormide kohaldamine — Poolte oletused — Arvesse võtmata jätmine*

(ELTL artikkel 267)

3. *Kapitali vaba liikumine ja maksete vabadus — Piirangud — Kinkemaks — Liikmesriigi territooriumil asuva kinnisasja kinkimisel maksustatavast väärtusest tehtav mahaarvamine — Piiratud mahaarvamine juhul, kui kingisaaja ei esita vastavat taotlust kinke puhul, mille mõlemad pooled elavad teises liikmesriigis, ja mis on väiksem kui see, mida kohaldatakse juhul, kui vähemalt üks selle kinke pooltest elab asjaomases liikmesriigis — Mitteresidentide vahelise kinke saaja võimalus taotleda suuremat mahaarvamist, mis on ette nähtud kingete puhul, mille vähemalt üks pool on resident — Tasumisele kuuluva maksu arvutamisel kõikide nende kingete liitmine, mille see kingisaaja on samalt isikult saanud kümne aasta jooksul enne ja kümne aasta jooksul pärast kõnealust kinget — Lubamatus — Põhjendatus — Puudumine*

(ELTL artiklid 63 ja 65)

1. Vt otsuse tekst.

(vt punkt 30)

2. Eelotsusetaotluse lahendamise raames on üksnes eelotsusetaotluse esitanud kohus pädev tuvastama ja hindama faktilisi asjaolusid tema menetletavas kohtuasjas ning tõlgendama ja kohaldama siseriiklikku õigust. Nimelt peab Euroopa Kohus põhimõtteliselt piirduma hinnangu andmisega neile asjaoludele, mida eelotsusetaotluse esitanud kohus otsustas talle esitada. Asjassepuutuvate siseriiklike õigusnormide kohaldamise osas tuleb Euroopa Kohtul seega lähtuda olukorrast, mis selle siseriikliku kohtu hinnangul on tuvastatud, kusjuures Euroopa Kohtule ei ole siduvad põhikohtumenetluse poole oletused.

(vt punkt 36)

3. ELTL artikleid 63 ja 65 tuleb tõlgendada nii, et nendega on vastuolus siseriiklik õigusnorm, mis näeb mitteresidentide vaheliste kingete puhul ette, et kui kingisaaja ei ole vastavat taotlust esitanud, kasutatakse maksude arvutamisel väiksema mahaarvamise kohaldamise viisi. Nende artiklitega on samuti ja igal juhul vastuolus siseriiklik õigusnorm, mis näeb ette, et kui selline kingisaaja on taotluse esitanud, kasutatakse suurema mahaarvamise kohaldamise viisi, mis kehtib kingete puhul, mille vähemalt üks osapool on resident, kusjuures selle võimaluse kasutamisel mitteresidentist kingisaaja poolt liidetakse asjaomase kinke eest tasumisele kuuluva maksu arvutamisel kõik selle kingisaaja poolt kümne aasta jooksul enne ja kümne aasta jooksul pärast seda kinget samalt isikult saadud kinked.

Nimelt erinevalt kingetest, mille vähemalt üks osapool on resident ja mille puhul saab maksu arvutamisel liita vaid varasemad kinked, mis võimaldab maksukohustuslasel nõutavat maksusummat ette näha, liidetakse mitteresidentide vaheliste kingete puhul ka kinked, mis tehakse asjaomasele kinkele järgneva kümne aasta jooksul, jättes kingisaajad seega hiljem nõutavate kinkemaksude osas teadmatusesse.

Selline ettenähtavuse puudumine võib pärssida mitteresidentide tahet omandada või säilitada esemeid asjaomases liikmesriigis, kuna nende esemete hilisem ülekandmine teistele mitteresidentidele asetab nad pikemaks ajaks teadmatusesse seoses tulevikus kohaldatavate maksudega, mida see liikmesriik võib sobival juhul nõuda.

Neil asjaoludel ja arvestades, et liikmesriigi kohus kontrollib ajavahemiku kestust, millest lähtutakse mitteresidentidest kingisaajate avalduse alusel suurema mahaarvamise kohaldamisel ning mida tuleb tõlgendada ja rakendada liikmesriigi õiguse kohaselt, siis mis puudutab ajavahemikku, mille jooksul liidetakse suurema mahaarvamise kohaldamisel arvesse võetavad kinked, kujutab mitteresidentide vaheliste kingete maksualane kohtlemine, mis on vähem soodne kui see, mida kohaldatakse selliste kingete puhul, mille vähemalt üks osapool on resident, endast kapitali vaba liikumise piirangut, mis on põhimõtteliselt ELTL artikli 63 lõikega 1 keelatud.

Kui siseriiklikud õigusnormid võrdsustavad asjassepuutuvas liikmesriigis asuva kinke teel omandatud kinnisasja maksustamisel ühelt poolt mitteresidentist kingisaajad, kes on selle asja omandanud mitteresidentist isikult, ning teiselt poolt mitteresidentist või residentist kingisaajad, kes on selle asja omandanud residentist kinkijalt ning ka residentist kingisaajad, kes on sama asja omandanud mitteresidentist kinkijalt, siis ei või need õigusnormid kohelda neid kingisaajaid erinevalt sama maksu raames selle kinnisasja pealt arvestatud maksustatavast summast mahaarvamise tegemise osas, ilma et ei rikutaks liidu õiguse nõudeid. Koheldes neile kahele isikute kategooriale tehtavaid kinke võrdselt, välja arvatud kingisaajale võimaldatava mahaarvamise tegemisel arvesse võetava ajavahemiku osas, on siseriiklik seadusandja tegelikult tunnistanud, et nende kahe vahel ei ole kinkemaksuga maksustamise korra ja tingimuste osas mingit objektiivset olukorra erinevust, mis võiks õigustada erinevat kohtlemist.

Sellest tuleneb, et kuivõrd mahaarvamise kohaldamisel arvesse võetav ajavahemik ei sõltu maksustatavast summast, vaid seda võimaldatakse kingisaajale kui maksukohustuslasele, ei kujuta mitteresidentist kinkijalt kinke saava mitteresidentist kingisaaja maksustatavat summat iseloomustavad tunnused endast niisugust asjaolu, mis võiks selle ajavahemiku seisukohalt muuta selle

kingisaaja olukorra objektiivselt erinevaks, võrreldes mitteresidendist kingisaaja olukorraga, kes saab kinke residendist kinkijalt, või residendist kingisaaja olukorraga, kes saab kinke mitteresidendist kinkijalt.

Lõpuks, mis puudutab võimalikku õigustatust ülekaaluka avaliku huvi tõttu, siis olukorras, kus kingisaaja taotleb suuremat mahaarvamist, ei saa kingete liitmist 20 aasta jooksul pidada sobivaks meetmeks, mille abil saavutada riikliku maksusüsteemi ühtsuse kaitse eesmärki või tagada maksustamispädevuse tasakaalustatud jaotus liikmesriikide vahel.

(vt punktid 46–48, 56, 59, 63, 65, 68 ja resolutsioon)